

udmærkede Mænd, jeg kender, angaaende Kroforholdene paa Landet, som gik ud paa, at man gennem Politimesteren indskærper de Mænd, der have Krobevilling, men som ikke have Ret til at skænke eller servere for Sognets Beboere, at de skulle overholde deres Bevilling. Nu er det saaledes — jeg refererer det efter Erindringen —, at denne Herredsfoged havde udtalt, at dette burde naturligvis ske, hvis der ikke kom et Moment til, nemlig at en Praksis i modsat Retning efterhaanden havde faaet en saadan Fasthed, at det kunde være vanskeligt at gribe ind. Denne Betragtning kan jeg fuldt ud dele, og jeg vilde nære den Opfattelse, at der blev mindre Fare for at forurette nogen ved at gribe ind, hvis det, der indskærpes, begrænses til, at der ikke maa skænkes Spiritus for Sognets Beboere, men at en vejfarende Mand, selv om han boede i Nærheden, dog kunde komme ind og faa noget at spise og at drikke, kunde faa Kaffe o. s. v. Jeg tror, at man paa det Punkt kunde sondre noget. Jeg har megen Interesse for den alkoholfrie Restauration, jeg tror, det er Drukkenskabens værste Bekæmper.

Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) dvælede ved, at Retsbetjentfuldmægtige drev private Forretninger, og det kan naturligvis være overordentlig uheldigt, idet der meget let kan opstaa Interessekonflikter i det Forhold. Men paa den anden Side er det overordentlig dyrt for Staten at forbyde Retsfuldmægtigene at gøre det, idet det jo vil føre til, at Staten maatte give alle Retsfuldmægtige Landet over Løn for deres Arbejde, hvad de i Virkeligheden ikke faa nu. De faa en Ubetydelighed, men ikke et Vederlag, som paa nogen Maade kan siges at svare til det Arbejde, de gøre for Staten. Naar vi en Gang have Raad dertil, er det sikkert rigtigt, at vi gaa til saadanne Foranstaltninger for at hindre disse Interessekonflikter i at træde frem og faa uheldige Følger, men naar jeg ser paa Finansministeren, frygter jeg for, at Øjeblikket ikke er inde til det lige nu. (*Sabroe*: Det koster slet ikke noget). Det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han tror det, det kommer til at koste overordentlig meget at give alle vore Retsfuldmægtige en Løn, der svarer til det Arbejde, de gøre for Staten, og for hvilken de skulle kunne leve paa en passende Fod med deres Familie. Det er Folk mellem 25—45 Aar, de fleste af dem ere gifte Folk, Familieforsørgere, de skulle dog hver have en Løn paa nogle

Tusinde Kroner af Staten, medens de nu faa nogle Hundrede Kroner, et ganske ringe Beløb.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) spurgte om Teatercensuren. Jeg har ikke haft Tid til at beskaeftige mig med dette Spørgsmaal, og jeg har været overmaade glad ved, at jeg overhovedet ikke har hørt noget om Teatervæsenet, skønt der er saa meget paa Færde paa det Omraade. Jeg ser af Aviserne, at man afgør alle mulige Forhold paa Dagmartheatret, baade hvem der skal have Bevillingen, og hvad han skal betale Martinius Nielsen for Bevillingen. Lykkeligvis har ingen spildt min Tid dermed, jeg har ikke hørt det mindste derom.

Det ærede Medlem fra Møen (L. Jensen) omtalte, at de militære Fængsler skulde være saa slette. Det kan jo blive undersøgt, men jeg maa dog sige, at det er heller ikke for Fornøjelsens Skyld, Folk komme i Fængsel. Det kan ske, at de komme der, fordi de have været for meget ude at more sig, men et Tillæg til Adspredelsen skal det heller ikke være at sidde i Fængsel, det er dog et berettiget Hensyn at tage.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) udtalte sig meget bestemt imod, at 11 Premierløjtnanter i Marinen vare blevne udnævnte til Kaptajner. Jeg skal tillade mig at svare derpaa ved, hvis den højtærede Formand ikke modsætter sig det, at oplæse en Skrivelse desangaaende, som jeg har faaet fra Marinens Direktør. Han skriver, at denne Udtalelse, som det ærede Medlem har fremsat, „vidner om et Fejlsyn, som sikkert bundet i Mangel paa Kendskab til Forholdene i Søværnet. Det Antal Officerer i de forskellige Charger, som opstilles i den nye Lov om Søværnets Ordning, er fremgaaet af meget minutiøse Overvejelser over, hvad der er det mindste Antal Officerer, der er nødvendigt til Flaadens Behov. Man er endogsaa gaaet saa vidt at gøre Regning paa et ret stort Antal afskedigede Officerer i Tilfælde af Mobilisering, og man har ikke kunnet opføre en eneste Officer i Reserve til Erstatning for Tab i Krig, Sygdom etc. — noget, man neppe finder Sidestykke til i nogen anden Marines Organisation.

Som et Resultat af denne Overvejelse fremgik det, at Søofficerskorpset maatte forøges med 1 Kommandør, 9 Kaptajner og 6 Premierløjtnanter samt med 14 Løjtnanter, avancerede frem fra Underofficerskorpset. Disse Avancementer ere iværk-